

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315214216
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4315214216.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., T.. U. č. 4, zastúpená JUDr. Mariánom Szabom, advokátom so sídlom Levice, Ul. Sv. Michala č. 4 a otca Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. XX, zastúpený JUDr. Petrom Šebom, advokátom so sídlom Levice, Mlynská č. 2238, o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 17. marca 2016 č.k. 12P/188/2015-192, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č.k. 9C/127/2011 zo dňa 16.12.2011 v časti o výživnom na maloletú P., nar. XX.XX.XXXX tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 100 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne, ktoré je otec povinný k rukám matky uhrádzať vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca vopred, počnúc dňom 5.8.2015. Zameškané výživné za obdobie od 5.8.2015 do 17.3.2016 vo výške 236,13 eura otca zaviazal zaplatiť k rukám matky v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 26, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že návrh matky na zvýšenie výživného bol podaný dôvodne. Za preukázané považoval, že vyživovacia povinnosť bola naposledy určená rozvodovým rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 9C/127/2011 zo dňa 16.12.2011, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletej P. rozvedené a maloletá bola čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný platiť výživné vo výške 100 eur mesačne. V čase rozhodovania o výživnom maloletá navštevovala materskú školu, matka v čase konania o rozvod manželstva bola zamestnaná, avšak poberala v tomto čase nemocenské dávky vo výške 180 eur. Otec v čase poslednej úpravy bol zamestnaný a jeho príjem predstavoval 782,99 eura, pričom študoval externe na vysokej škole a finančne mu už v tomto čase, ako vyplýva z dokazovania v konaní o rozvod manželstva vypomáhala finančne sestra a otec už v tomto čase splácal úver, ktorý si zobrali spolu s matkou dieťaťa počas manželstva. V súčasnosti otec naďalej pracuje ako príslušník policajného zboru. Podľa mzdového listu za 12 mesiacov, jeho príjem predstavuje 857,29 eur. Otec žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá je v riadnom pracovnom pomere, spoločne uhrádzajú náklady spojené s užívaním bytu v Bratislave v celkovej výške 550 eur mesačne. Matka maloletého dieťaťa v súčasnosti je na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok. U matky došlo k zmene osobných pomerov v tom, že je pribudla vyživovacia povinnosť k mal. B., nar. XX.X.XXXX, ktorý pochádza z jej vzťahu s T. W.. S otcom dieťaťa matka v súčasnosti nežije v spoločnej

domácnosti a otec maloletého B. matke prispieva na výživu maloletého a na náklady spojené s chodom domácnosti 400-500 eur mesačne. Matka je registrovaná ako živnostníčka, ktorú živnosť v súčasnosti nevykonáva z dôvodu starostlivosti o dieťa. Podľa daňového priznania za rok 2014 príjmy predstavovali sumu 2.502,10 eura, výdavky 2.472,23 eura. Matka v súčasnosti býva v rodinnom dome, ktorý zakúpila po rozvode na hypotekárny úver, ktorý spláca 330 eur mesačne. Matka neprevádzkuje živnosť, prevádzkovanie živnosti prevzal jej priateľ, ktorý matke vyplatil za zariadenie kaviarne v hotovosti sumu 5000 eur. Ďalej súd zistil, že matka žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, otec je v riadnom pracovnom pomere a matka je poberateľkou invalidného dôchodku. Ohľadne pomerov maloletej P. mal za preukázané, že v súčasnosti navštevuje základnú školu, druhý ročník s tým, že trpí viacerými ochoreniami, poruchou pohybového aparátu, navštevuje imunologickú ambulanciu z dôvodu poruchy imunity, ortopedickú ambulanciu a nosí od roku 2013 dioptrické okuliare. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatoval, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom v čase rozvodu manželstva došlo k zmene pomerov na strane predovšetkým maloletej P., ktorá je už žiačkou 2. ročníka základnej školy, s čím sú spojené zvýšené náklady týkajúce sa fyzického rastu dieťaťa (ošatenie, strava,) ako aj školských potrieb a podobne. Okrem toho maloletá trpí zdravotnými problémami, je sledovaná v špecializovaných ambulanciách. Ďalej zmenu pomerov súd vzhliadol aj na strane matky, ktorej pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému B., s ktorým je v súčasnosti na materskej dovolenke. Na strane otca k zmene osobných pomerov nedošlo, keďže od posledného rozhodnutia o výživnom došlo na strane otca len k minimálnemu zvýšeniu jeho príjmu, pričom otec žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, s ktorou spoločne hradia náklady spojené s bývaním. Berúc do úvahy aj výdavky otca, ktoré preukázal v rámci tohto konania, mal súd za to, že otec v súčasnosti je schopný podieľať sa na zvýšených nákladoch svojho jediného dieťaťa sumou 130 eur mesačne, ktorú výšku výživného považoval súd za zodpovedajúcu možnostiam a schopnostiam na strane otca a ktorá výška výživného podľa názoru súdu v žiadnom prípade nie je pre otca likvidačná. Vyživovaciu povinnosť súd prvej inštancie otcovi zvýšil od podania návrhu, kedy je zrejmá zmena pomerov na strane mal. dieťaťa, t.j. od 5.8.2015. Zameškané výživné za uvedené obdobie, t.j. od 5.8.2015 ku dňu rozhodnutia súdu vo výške 236,13 eura (30 eur x 7 mesiacov = 210 eur - zameškané výživné za mesiace september 2015 - marec 2015 vrátane, alikvotná časť zameškaného výživného za mesiac august 2015 = 30 eur : 31 dní x 27 dní = 26,13 eura) súd otcovi povolil podľa § 160 OSP uhradiť k rukám matky v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh zamietnuť. Namietal, že rozhodnutie nezohľadňuje jeho možnosti a schopnosti a navyše ohrozuje jeho existenciu, pretože ho vystavuje riziku nemožnosti zabezpečenia základných životných potrieb pre seba a jeho rodinu, ako aj prípadného trestnoprávneho postihu pre nemožnosť plnenia súdom stanovenej vyživovacej povinnosti. Aj keď si uvedomuje zvýšenie nákladov na dieťa, avšak súdom určené výživné nie je schopný uhradiť z jeho zárobkových možností. Uviedol, že súd ustálil príjem v sume 857,29 eura, pričom jeho základné výdavky predstavujú spolu sumu 1.569 eura. Keďže pracuje ako štátny zamestnanec - policajt, nemá možnosť inej zárobkovej možnosti. Nedostatok financií čiastočne kompenzuje jeho sestra. Okrem toho nepriaznivá situácia je spôsobená aj tým, že rodičia matky maloletej sa nemajú záujem vyporiadať podielové spoluvlastníctvo k rodinnému domu, ktorý s matkou nadobudli počas trvania manželstva a ktorý je v podielovom spoluvlastníctve jeho a rodičov matky dieťaťa. Na tento dom vynakladá peniaze, keďže spláca úver, pričom ho neužíva. Nesúhlasí ani s výdavkami, ktoré dokladovala matka na maloletú. Navyše súd mal zohľadniť aj to, že matka sa vzdala príjmu z podnikania, keďže matka živnosť zrušila dňa 18.08.2015 a prevádzku kaviarne previedla na jej druhu T. Tento prevod považoval za účelový, pričom na prevádzku kaviarne nie je potrebná nevyhnutná prítomnosť matky, keďže v nej je zamestnaná jedna osoba. Vzhľadom na jeho nepriaznivú finančnú situáciu otec neakceptuje žiadne zvýšenie výživného.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a vyživovaciu povinnosť zvýšiť na sumu 150 eur mesačne, od 05.08.2015. Uviedol, že na strane maloletej nastala zmena pomerov, s čím je spojený nárast nákladov, pričom maloletá má aj viacero zdravotných problémov. Otec aj napriek tomu, že si plní vyživovaciu povinnosť, no iným spôsobom sa nepodieľa na uspokojovaní potrieb maloletej.

4. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Namietala, že otec v konaní nezdokladoval riadne svoj príjem a ani príjem jeho

partnerky. Pokiaľ išlo o rodinný dom v V., ktorý je v podielovom spoluvlastníctve jej rodičov a otca maloletej, tento je už 5 rokov neobývaný, preto v ňom mohol bývať pred jeho odchodom do Bratislavy. Okrem toho otec vedome bráni v predaji rodinného domu. Navyše otec ako policajt v meste Bratislava má nárok na bývanie na ubytovni Ministerstva vnútra SR alebo Prezídia PZ. Keďže túto možnosť nevyužíva, mala za to, že otec má finančné prostriedky na platenie tak vysokého nájmu a tým pádom má ja finančné prostriedky na zvýšené výživné. Otec do základných výdavkov zaradil aj splácanie 5 úverov, pričom výdavky na stravu absentujú. Poukázala na to, že otec ukončil aj štúdium na vysokej škole v Sládkovičove. Otec sa o maloletú nestará, nekontaktuje ju ani telefonicky. Nesúhlasila s tvrdeniami o vzdaní sa príjmu zo živnosti, pretože ako matka novorodenca nemá možnosť sa starať naplno o syna a popritom podnikáť. Odmietala aj ďalšie námietky otca v odvolaní. Dodala, že otec jej dieťaťa, ktorý prevzal prevádzku jej kaviarne ju dňa 01.08.2016 zatvoril z dôvodu, že sa musí starať o jeho chorú matku vo veku 83 rokov.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je opodstatnené, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Zároveň mal na zreteli ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosť napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Súd prvej inštancie aplikoval v tejto veci ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý však bol dňom 1. júla 2016 zrušený Civilným sporovým poriadkom. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol dňa 17.03.2016, t. j. ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok. Odvolací súd, ktorému bola predložená vec na rozhodnutie o odvolaní dňa 21.09.2016, rozhodujúc vo veci už v čase účinnosti Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku, postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a v súlade s ustanovením § 395 ods. 1 CMP (zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len CMP), podľa ktorého, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu matky na zvýšenie výživného z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a zistený skutkový stav správne posúdil po právnej stránke. Odvolací súd sa preto obmedzuje len na konštatovanie správnosti napadnutého rozsudku, vrátane výroku o zročnom výživnom za dané obdobie a výroku o trovách konania.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané otcom v podanom odvolaní odvolací súd len dodáva, že od poslednej úpravy výživného v roku 2011 nastala zmena pomerov na strane maloletej P., ktorá od septembra 2014 navštevuje základnú školu v I., v súvislosti s čím sa zvýšili náklady na jej ošatenie, stravovanie a pod. Maloletá má aj viacero zdravotných problémov. Otec okrem vyživovacej povinnosti na maloletú P. nemá už žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Na strane druhej matke maloletej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému B., nar. XX.XX.XXXX, s ktorým je toho času na rodičovskej dovolenke. Odvolací súd dodáva, že v tomto smere bolo potrebné vychádzať aj z ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine, v zmysle ktorého je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí. Obaja rodičia majú k dieťaťu zákonnú vyživovaciu povinnosť, a preto by pri svojom životnom smerovaní mali robiť všetko pre to, aby v rámci zodpovednosti za jeho všestranný vývoj dokázali uspokojovať všetky základné životné potreby dieťaťa, t. j. nielen fyzické potreby ale aj potreby duševné. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie po prejednaní veci dospel k záveru, že odôvodnené potreby maloletého dieťaťa sa neustále zvyšujú a výživné v doteraz určenej výške 100 - eur mesačne nepostačuje na výživu a potreby dieťaťa. Otec na maloleté dieťa iným spôsobom neprispieva a s dieťaťom sa nestretáva. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol o zvýšení

výživného i napriek tomu, že na strane otca nenastala výrazná zmena pomerov a otcovi sa výrazným spôsobom nezvýšil jeho príjem, pretože vyživovacia povinnosť otca voči maloletému dieťaťu je prioritná povinnosť. V čase rozvodového konania otec maloletého dieťaťa dosahoval priemerný mesačný príjem 782,99 eura a v súčasnej dobe jeho priemerný mesačný zárobok predstavuje sumu 857,29 eura teda o 74,3 eura viac, z ktorej sumy otec môže hrať zvýšené výživné o 30,- euro mesačne bez toho, aby došlo k ohrozeniu jeho vlastnej výživy. Námietky otca uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažoval za právne významné v tom smere, aby jeho odvolaniu vyhovel, pretože výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Uvedený záver sa týka aj splácania úverov, pretože z odvolania otca vyplýva, že otec spláča 4 úvery a jednu pôžičku spolu vo výške 791,- euro mesačne. Rovnako tak na výšku vyživovacej povinnosti nemá vplyv skutočnosť, že doposiaľ nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva rodičov maloletého dieťaťa. Záverom odvolací súd uvádza, že na zvýšených výdavkoch dieťaťa sa musí podieľať aj otec dieťaťa, navyše súd prvej inštancie správne zohľadnil aj to, že matka maloletého dieťaťa je na materskej dovolenke, pričom jej príjem predstavuje rodičovský príspevok a rodinné prídavky na dve deti. Z objektívneho hľadiska matke nie je možné vytýkať, že v súčasnej dobe nepracuje, pretože matka zabezpečuje celodennú osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, ktoré v čase rozhodovania odvolacieho malo súdu iba 15 mesiacov. Z týchto dôvodov stotožňujúc sa s právnymi a skutkovými závermi súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje, napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

10. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).